

Zasady dokonywania oceny klienta.

Pełnomocnicy.

W przypadku składania zleceń przez pełnomocnika klienta ocenie, o której mowa w § 11 i § 27 Rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 3 kwietnia 2009r. w sprawie postępowania podmiotów prowadzących działalność w zakresie pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa oraz tytułów uczestnictwa (Dz. U. Nr 146, poz. 1546 z późn. zm.) podlega klient. Pełnomocnictwo stanowi jedynie umocowanie określonej osoby do dokonywania w imieniu mocodawcy czynności prawnych w zakresie wskazanym w pełnomocnictwie. Na jego podstawie pełnomocnik jest upoważniony do składania w imieniu klienta oświadczeń woli, lecz co do zasady, nie daje podstawy do składania w imieniu klienta oświadczeń wiedzy. Informacje, których uzyskanie jest niezbędne dla przeprowadzenia testu odpowiedniości i adekwatności oceniać należy właśnie jako oświadczenia wiedzy. Pełnomocnik mógłby w takim wypadku pełnić jedynie rolę posłańca, który przekazuje oświadczenie wiedzy klienta. Dla zastosowania takiego rozwiązania konieczne byłoby jednak przyjęcie środków gwarantujących autentyczność przekazywanych oświadczeń woli klienta oraz zabezpieczających przed jego zniekształceniem przez pełnomocnika.

Urząd Komisji zwraca jednak uwagę, że działania podejmowane przez pełnomocnika na podstawie pełnomocnictwa ogólnego (gdzie podejmowanie decyzji inwestycyjnych pozostawiono pełnomocnikowi), wskazujące jednoznacznie na całkowity brak wiedzy i doświadczenia tegoż pełnomocnika, nie powinny być ignorowane przez TFI oraz podmioty, o których mowa w art. 32. ust. 2 ustawy o funduszach inwestycyjnych, prowadzące działalność w zakresie dystrybucji jednostek uczestnictwa. Wydaje się, że zgodnie z wynikającym z art. 32 a ust. 1 ustawy obowiązkiem działania ze szczególnym uwzględnieniem interesu klientów i uczestników funduszy, podmioty te powinny podjąć odpowiednie środki w przypadku oczywistego działania pełnomocnika wbrew interesowi mocodawcy.

Przedstawiciele ustawowi.

Urząd Komisji wskazuje, że w przypadku przedstawicieli ustawowych należałoby dokonać oceny przedstawiciela ustawowego.

Jednostki organizacyjne.

Zgodnie z przyjętą w polskim systemie prawa teoria organów do wyrażania oświadczeń woli osób prawnych powołane są osoby fizyczne tworzące jej organy. Bazując na tej teorii należy przyjąć, iż z uwagi na fakt, że to właśnie te osoby decydują o postępowaniu osoby prawnej to również one powinny zostać poddane badaniu w zakresie posiadanej wiedzy i doświadczenia.

W przypadku organów wieloosobowych badaniu powinien zostać poddany ten członek organu, który występuje w imieniu jednostki organizacyjnej w kontaktach z podmiotem. W przypadku gdy w jednostce organizacyjnej została ustanowiona reprezentacja wieloosobowa wówczas badaniu powinni zostać poddani członkowie organu działający łącznie zgodnie z reprezentacją ustanowioną do relacji z podmiotem.

W przypadku, gdy w imieniu jednostki występuje inny członek (członkowie) organu, niż ten wobec którego została już przeprowadzona ocena wiedzy i doświadczenia, konieczne będzie przeprowadzenie testu wobec tej „nowej” osoby.

W przypadku gdy jednostka organizacyjna działa przez pełnomocnika należy zbadać wiedzę i doświadczenie członków organu, którzy pełnomocnictwa udzielili. Natomiast w przypadku gdy jednostka organizacyjna działa przez prokurenta wydaje się, że konsekwentnym rozwiązaniem będzie przeprowadzenie oceny w zakresie wiedzy i doświadczenia członka organu (bądź członków organu w przypadku reprezentacji wieloosobowej) uprawnionego do reprezentacji jednostki.

Małżonkowie.

Urząd Komisji wskazuje, że w przypadku wspólnego rejestru małżonków, testowi odpowiedniości/adekwatności należy poddać oboje małżonków.